

บทบรรณาธิการ

คำถาม โจทก์ซึ่งเป็นเจ้านี้ตามคำพิพากษาจะเรียกร้องให้เจ้าพนักงานบังคับคดี
รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์ ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๘๓ วรรคสอง โดยตรงได้
หรือไม่ หรือจะต้องเรียกร้องเอาแก่กรมบังคับคดีซึ่งเป็นต้นสังกัด

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๒๓๓๕/๒๕๕๗ เจ้าพนักงานบังคับคดีเป็นเจ้าพนักงาน
ที่ต้องปฏิบัติในการที่จะบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑ (๑๔) ไม่มีอำนาจเข้ามาเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือเป็น
คู่ความ แต่คดีนี้ศาลชั้นต้นวินิจฉัยให้ผู้คัดค้านซึ่งเป็นเจ้าพนักงานบังคับคดีรับผิดชอบ
โดยตรงต่อโจทก์ ผู้คัดค้านจึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง มาตรา ๒๒๓

ตามคำร้องของโจทก์ซึ่งเป็นเจ้านี้ตามคำพิพากษาอ้างว่า ผู้คัดค้านไม่ยึดทรัพย์
ตามที่โจทก์นำขึ้นและหลอกลวงให้คำแนะนำในการบังคับคดี จนหลงเชื่อทำคำร้องขอให้ศาล
เพิ่มอำนาจให้แก่ผู้คัดค้านและถูกศาลยกคำร้อง ทำให้โจทก์ต้องเสียหาย ขอให้ผู้คัดค้าน
รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๘๓
วรรคสอง อันเป็นข้ออ้างให้ผู้คัดค้านในฐานะเป็นเจ้าพนักงานบังคับคดีในการปฏิบัติ
หน้าที่เกี่ยวกับการบังคับคดีตามอำนาจหน้าที่ของผู้คัดค้านตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง ภาค ๔ ว่าด้วยการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งรับผิดชอบใช้ค่าสินไหม
ทดแทน แม้ตามมาตรา ๒๘๓ วรรคสอง บัญญัติให้สิทธิแก่เจ้านี้ตามคำพิพากษาอาจะยื่น
คำร้องต่อศาลเพื่อให้มีคำสั่งว่าเจ้าพนักงานบังคับคดีผู้นั้นตกอยู่ในความรับผิดชอบใช้
ค่าสินไหมทดแทนให้แก่โจทก์ซึ่งเป็นเจ้านี้ตามคำพิพากษาก็ตาม แต่เมื่อได้มีการ
ประกาศใช้พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่ง
ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อผู้เสียหายในผลแห่ง
ละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้อง
หน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรงแต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ โดยไม่มีบทมาตราใดกเว้น
มิให้ใช้บังคับแก่กรณีใด และตามมาตรา ๓ บัญญัติอีกว่า บรรดากฎหมาย กฏ และ
ข้อบังคับใด ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่ง

